

ת"פ 23600/08/13 - מע"מ רחובות נגד אליהו מאור - בעצמו, אלדד פרץ - בעצמו, מ.פ. עוצמה ביטחון ושמירה בע"מ

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 23600-08-13 מע"מ רחובות נ' מאור ואח'

ת"פ 11263-08-15

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית נשיאה אפרת פינק מע"מ רחובות
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד מרלן אלוהב נגד 1. אליהו מאור - בעצמו ע"י ב"כ עו"ד עדי ברקאי 2. אלדד פרץ - בעצמו ע"י ב"כ עו"ד עדי ארליך 3. מ.פ. עוצמה ביטחון ושמירה בע"מ
הנאשמים	

גזר דין

מבוא

- נאשמים 1 ו-2, אליהו מאור ואלדד פרץ, היו מנהליה הפעילים של נאשמת 3, מ.פ. עוצמה ביטחון ושמירה בע"מ (להלן - "**החברה**"), בתקופה הרלוונטית לכתב האישום.
- בהכרעת דין מיום 27.2.17, שניתנה על יסוד הודאת הנאשמים 1 ו-2 בעובדות כתב האישום המתוקן בשלישית, הרשעתי אותם בעבירות, כדלקמן:
באישום הראשון - 43 עבירות של אי הגשת דו"ח מס ערך מוסף במועד, לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התש"ו - 1975. הנאשמים לא הגישו דו"חות במועד במשך כ-4 שנים;
באישום השני - 2 עבירות של הפרת חובה לתשלום מס המגיע מהדו"ח, לפי סעיף 118 יחד עם סעיף 88(א) לחוק מס ערך מוסף, כשסכום המס המגיע לתשלום הוא ₪156,319;
באישום השלישי - 8 עבירות של הפרת חובה לתשלום מס המגיע מהדו"ח, לפי סעיף 118 יחד עם סעיף 88(א) לחוק מס ערך מוסף, כשסכום המס המגיע לתשלום הוא ₪239,744.
- בהכרעת דין משלימה מיום 19.9.17, שניתנה לפי הודאת כונס הנכסים הרשמי ולאחר שניתן צו כינוס, הורשעה גם החברה בעבירות הנזכרות.

טענות הצדדים לעונש

4. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על מערכת אכיפת המס והקופה הציבורית וזאת לצד הפגיעה בערך השוויון בנטל המס. לטענתה, אין מדובר בעבירות טכניות ואף יש לצדן קלון כשהן מבוצעות באופן שיטתי. עוד טענה, כי מידת הנזק באה לידי ביטוי בהיקף המחדל הבלתי מבוטל, ומכאן כי יש להעדיף את עיקרון ההתרעה על פני נסיבותיהם האישיות של הנאשמים.
5. לטענתה, יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: כתב האישום תוקן בשלישית משום שהנאשמים המשיכו לבצע עבירות מס ערך מוסף גם לאחר הגשת כתב האישום המקורי; הנאשמים הורשעו בביצוע 43 עבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף ו-10 עבירות לפי סעיף 118 לחוק מס ערך מוסף, ש-6 מתוכן הם כפולים; הנאשמים ביצעו עבירות רבות בשיטתיות ובמשך שנים ממושכות; בשל אופיין הכלכלי של העבירות יש חשיבות להטלת קנס משמעותי.
6. לאור מכלול הנסיבות ומדיניות הענישה, טענה באת כוח התביעה, כי מתחם העונש ההולם כולל מאסר הנע בין 6 חודשים ובין 12 חודשים, מאסר על תנאי הנע בין 4 חודשים ובין 12 חודשים וקנס הנע בין סכום של 30,000 ₪ ובין סכום של 90,000 ₪.
7. עוד טענה כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשמים לא הסירו את מלוא המחדל; הנאשמים נעדרי עבר פלילי; על החברה הוטלו בעבר קנסות מנהליים אולם היא המשיכה בביצוע עבירות; מצוקה כלכלית אינה יכולה לשמש כנסיבה מקלה בעבירות מס, והיה על הנאשמים להפסיק פעילותם לו היה מצבם הכלכלי כה קשה.
8. מכאן עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשמים עונש שהוא ברף העליון של מתחם העונש ההולם.
9. באת כוח נאשם 1 טענה, כי יש לקחת בחשבון את נסיבות ביצוע העבירות, כדלקמן: הנאשמים הורשעו בכפל אישומים ביחס ל-7 דו"חות, ומכאן שבפועל ביצעו 37 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד בלבד; הנאשמים הגישו דו"חות אמיתיים, אולם לא במועד; נאשם 1 פתח את החברה, עם שחרורו מצה"ל בדרגת סגן אלוף והשקיע בחברה את כל חסכונו. לאחר הקמת החברה תוקן החוק והוחמרו הדרישות לחברת אבטחה, שהובילו להוצאות בלתי צפויות ולדרדור במצבה הכלכלי של החברה שהעסיקה עובדים רבים בחברה.
10. עוד טענה באת כוח נאשם 1, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשמים הודו במיוחס להם; חלק מהמחדלים הוסרו (ענ/1); מצבם הכלכלי של הנאשמים בכי רע; כל חסכונו של הנאשם ירדו לטמיון; הנאשם סובל מבריאות לקויה, עבר התקף לב ובעיות רפואיות נוספות; לטענתה, הרשעה בדיון תוביל לפגיעה בפרנסתו של הנאשם.
11. בא כוח הנאשם 2 טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה קצרה שיכול יובצע בדרך של עבודות שירות.
12. עוד טען כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: נאשם 2 החל מעורבותו בחברה לאחר שחרורו מהצבא; הנאשם הגיע לקריסה כלכלית ולפשיטת רגל בעקבות הסתבכותו בתיק דנן; הנאשם ללא עבר פלילי; הנאשם מועסק בחברת אבטחה והרשעתו בדיון יכולה לפגוע בהמשך תעסוקתו.
13. מכאן עתרו באי כוח הנאשמים להימנע מהרשעה ולהטיל על הנאשמים צו שירות לתועלת הציבור בלבד. לחלופין עתרו להטיל על הנאשמים עונש של צו שירות לתועלת הציבור אם בית המשפט יחליט להותיר ההרשעה על כנה.
14. הנאשם 1 בדברו האחרון אמר כי העבירות בוצעו בתום לב ובניסיון להציל תעסוקתם של העובדים

הרבים.

15. הנאשם 2 בדברו האחרון אמר כי לא לקחו כסף לכיסם.

דין והכרעה

האם יש מקום לבטל את ההרשעה

16. אפתח את הדיון בבקשת הנאשמים לבטל את הרשעתם.

17. כידוע, בעניינו של נאשם בגיר, הרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג. לפי ההלכה אשר נקבעה זה מכבר בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1996), הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; השני, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. לפי ההלכה, ניתן להימנע מהרשעה רק במקרים חריגים שבהם הצטברות הנסיבות הקשורות ב"מעשה" וב"עושה" מצדיקות שלא להטביע בנאשם אות קלון של פליליות (ראו, גם: ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.09); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13)).

18. עוד נפסק, כי על הנאשם המבקש לבטל את הרשעתו להראות שהותרת ההרשעה על כנה תפגע בו באופן קונקרטי ולא די בהעלאת תרחיש תיאורטי שלפיו עלול להיגרם לנאשם נזק בעתיד (רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.13); רע"פ 8627/12 **הנסב נ' מדינת ישראל** (31.12.12)).

19. האם העבירות שבהן הורשעו הנאשמים של אי הגשת עשרות דו"חות מס ערך מוסף במועד, ואי תשלום המס הנובע מחלק מהדו"חות, מתאימות לסיום הליך ללא הרשעה?

20. נראה כי התשובה לכך היא בשלילה. ככלל, ביטול הרשעה אינו מתאים לעבירות מס, ואף לא לעבירות קלות, שבהן דרך כלל, הנאשמים הם אנשים נורמטיביים. יתר על כן, לפי פסיקת בית המשפט העליון, גם בנסיבות שבהן מדובר באי הגשה של דו"חות מס ספורים בלבד או בסכומי מס נמוכים, אין מקום, ככלל, לביטולה של הרשעה (ראו: רע"פ 6271/13 **בן סנן נ' מדינת ישראל** (17.9.13); רע"פ 737/11 **מליכאלי נ' מדינת ישראל** (9.5.11); רע"פ 7917/04 **בסרגליק נ' מדינת ישראל** (14.11.04)). בהקשר זה הפנו באי כוח הנאשמים להחלטה אחת בלבד ובה ביטול הרשעה של נאשמים בעבירות דומות, אולם בנסיבות מקלות יותר (ראו: ע"פ (ב"ש) 23401-11-11 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (1.2.12)).

21. סיום ההליך ללא הרשעה אינו מתאים לנסיבות שבהן לא מדובר במעידה חד פעמית, אלא באי הגשה של עשרות דו"חות בשיטתיות, משך כארבע שנים, אי תשלום מס משמעותי במועד ומשלא הוסר המחדל במלואו. הנאשמים גם המשיכו לבצע עבירות לאחר הגשת כתב האישום הראשון.

22. נסיבותיהם של הנאשמים שאינן קשורות לביצוע העבירות, עומדות, אמנם, לזכותם. הנאשמים הודו במיוחס להם, והם נעדרו עבר פלילי; מצבם הכלכלי של הנאשמים בכי רע. כל חסכוניותו של נאשם 1 ירדו לטמיון, הוא סובל מבריאות לקויה, עבר התקף לב ובעיות רפואיות נוספות. גם נאשם 2 קרס כלכלית ופשט את הרגל. בנסיבות אלו, סבר שירות המבחן, כי יש לסיים ההליך בעניינם של הנאשמים תוך ביטול הרשעתם. עם זאת, אין מדובר בנסיבות חריגות, שאינן אופייניות לרבים מהמורשעים בעבירות דומות של אי הגשת דו"חות.

23. אין ספק, כי הרשעה עלולה לפגוע בעיסוק בתחום האבטחה, שבו עסקו שני הנאשמים. אולם, בעניינו של נאשם 1 כלל לא נטען, וממילא גם לא הוכח, כי הוא ממשיך לעסוק בתפקידי אבטחה. שירות המבחן

הדגיש אמנם, כי נאשם 2 מועסק כרכז צוות בחברת אבטחה והוא מחזיק אישורים ורישיונות בטחוניים מיוחדים המחייבים סיווג בטחוני מיוחד. עם זאת, לא נטען בפניי כי נאשם 2 לא יוכל כלל לעבוד בתפקידי ניהול, וגם לא הוכח, ברחל בתך הקטנה, כי ייכרת מטה לחמו (ענ/2).

24. לאור האמור, לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות ביטול הרשעתם של הנאשמים, ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים יעמדו לזכותם בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם.

קביעת מתחם העונש ההולם

25. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40ג לחוק העונשין).

26. כתוצאה מביצוע עבירות המס בהן הורשעו הנאשמים, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על ביטחון הכלכלי של הציבור, קופת המדינה, והשוויון בנטל המס. הפגיעה בערך המוגן היא ברמה נמוכה - בינונית, לאור אופיין של עבירות הכוללות אי הגשת דו"חות מס ערך מוסף במועד, ואי תשלום המס הנובע מהן במועד, מספרן, והנזק שנגרם לקופת המדינה כתוצאה מביצוען.

27. בקביעת מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון כי מדובר בביצוע, הלכה למעשה, של 37 עבירות של אי הגשת דו"חות במועד, ו-10 עבירות של אי תשלום המס הנובע מהן. כאמור, לא מדובר בעבירה חד פעמית, אלא בביצוע עשרות עבירות של אי הגשת דו"חות במועד משך תקופה של כ-4 שנים, ואי תשלום במועד סכום מס של כ-400,000 ₪.

28. על מדיניות הענישה הרלוונטית לעניין עשרות עבירות של אי הגשת דו"חות מס ערך מוסף במועד, ואי תשלום המס הנובע מחלקן בסכומים דומים ובנסיבות דומות, ניתן ללמוד מהפסיקה (ראו, למשל: רע"פ 4173/15 **הלאל ואח' נ' מדינת ישראל** (29.6.15); רע"פ 288/13 **אלחלאוה נ' מדינת ישראל** (14.1.13); רע"פ 4682/10 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (20.6.10); רע"פ 4351/10 **לב נ' מדינת ישראל** (8.6.10); ע"פ (נצ') 1167/07 **מנשה נ' מדינת ישראל, מע"מ טבריה** (17.12.07); עפ"ג (מרכז) 11815-03-13 **לוי נ' מע"מ רמלה** (21.5.13); ע"פ (מרכז) 26105-08-10 **ספקטור נ' מדינת ישראל** (12.7.11); ת"פ (ראשל"צ) 16720-05-12 **מע"מ משרד אזורי בת ים נ' בנילין (1996)** **בע"מ ואח' (9.2.16)**; ת"פ (רח') 51997-07-13 **מע"מ רחובות נ' זאודי** (25.6.15); ת"פ (פ"ת) 27083-09-12 **מדינת ישראל נ' לייבוביץ'** (9.12.13)).

29. לקחתי גם בחשבון את מצבם הכלכלי של הנאשמים בקביעת מתחם העונש ההולם, לפי סעיף 40 לחוק העונשין.

30. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות שביצעו הנאשמים 1 ו-2, בנסיבות העניין, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, והוא כולל גם קנס הנע בין סכום של 4,000 ₪ ובין סכום של 20,000 ₪. הואיל והחברה בכינוס נכסים, מתחם הקנס בעניינה נע בין סכום 0 ובין סכום של 500 ₪.

העונש ההולם בתוך המתחם

31. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותם של הנאשמים עומדת הודאתם והיעדר עבר פלילי. מצבם הכלכלי של הנאשמים בכי רע. הנאשם 1 סובל מבריאות לקויה, וכך גם אשתו של נאשם 2.

לחובתם של הנאשמים יש לזקוף בעיקר את אי הסרת מלוא המחדלים. עם זאת, הנאשמים עשו מאמצים והסירו חלק מהמחדלים בסכום בלתי מבוטל (ענ/1); החברה ביצעה את העבירה למרות שבעבר הוטלו עליה קנסות מנהליים.

32. עתירת התביעה להטיל על הנאשמים עונש שהוא בחלקו העליון של המתחם אינו עולה בקנה אחד עם הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, והוא אינו מבוסס בדין. מכאן, כי העונש ההולם נמצא בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, אולם לא בתחתית המתחם, בעיקר בשל אי הסרת מלוא המחדלים.

33. שקלתי אם יש מקום להטיל על הנאשמים עונשי מאסר בדרך של עבודות שירות, שהוא פעמים רבות, העונש ההולם בעת אי הסרת מחדלים, אולם לבסוף, לא מצאתי לעשות כן.

34. מתסקיר שירות המבחן מיום 12.3.18, שהוגש בעניינו של נאשם 1 עולה, כי שירות המבחן סבור, שלאור מכלול הנסיבות, יש מקום להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור. יתר על כן נאשם 1 עובד כרכז החזקה במועצה האזורית ושלחתו למאסר, ולו בדרך של עבודות שירות, עלולה לפגוע בפרנסתו, ובכך גם לפגוע ביכולתו לשלם קנסות למדינת ישראל ולהשיב חובותיו. ממילא, תינזק בכך גם הקופה הציבורית.

35. מתסקיר שירות המבחן מיום 20.3.18 שהוגש בעניינו של נאשם 2 עולה כי הוא מועסק כרכז בחברת אבטחה. גם פרנסתו של נאשם 2 עלולה להיפגע כתוצאה משליחתו למאסר בדרך של עבודות שירות, ובכך יפגע גם האינטרס הציבורי שבתשלום הקנסות ובתרומה לחברה.

36. בהחלטה שלא להטיל מאסר בדרך של עבודות שירות נתתי משקל של ממש להסרת חלק ניכר מהמחדלים.

37. לפיכך, ולמרות שהתיק הסתיים בהרשעת הנאשמים, מצאתי מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן לעניין העונש, ולהטיל על הנאשמים מאסר על תנאי, צו שירות לתועלת הציבור, קנס והתחייבות. גם את הקנס מיקמתי בחלקו התחתון של המתחם.

38. על מנת שלא לפגוע בנושי החברה, יוטל עליה קנס סמלי בלבד.

סוף דבר

39. לפיכך, אני גוזרת על נאשם 1 את העונשים הבאים :

א. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירה לפי חוק מס ערך מוסף במשך 3 שנים מהיום;

ב. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 350 שעות, בהתאם לתסקיר שירות המבחן מיום 12.3.18. רשמתי לפניי נכונות הנאשם לבצע את הצו. מובהר בזאת לנאשם, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר הדין וגזירת דינו מחדש;

ג. קנס בסכום של ₪8,000 או 80 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם ב-15 תשלומים שווים החל מיום 1.5.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

40. על נאשם 2 אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירה לפי חוק מס ערך מוסף במשך 3 שנים מהיום;

ב. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 350 שעות, בהתאם לתסקיר שירות המבחן מיום 20.3.18. רשמתי לפניי נכונות הנאשם לבצע את הצו. מובהר בזאת לנאשם, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה

להוביל לביטול גזר הדין וגזירת דינו מחדש;

עותק יישלח לשירות המבחן.

ג. קנס בסכום של 8,000 ₪ או 80 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם ב-15 תשלומים שווים החל מיום 1.5.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

41. על נאשמת 3 אני גוזרת קנס סמלי בסכום של 1 ₪ שישולם לא יאוחר מיום 1.4.18.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ח, 25 מרץ 2018, במעמד הצדדים.